

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetiho a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. V. K., notárka, N. so sídlom v H., N. č. X.** zastúpená JUDr. M. M., advokátom, advokátska kancelária v B., K. č. X. proti žalovanej: **N., B., Z. č. X.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/132/2006-60 zo dňa 15. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15. novembra 2007 č. k. 14S/132/2006-60 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala voči žalovanému preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej N. jej uznesenia prezídia č. 158, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne s otvorením kancelárie mimo sídla Notárskeho úradu v meste S., domáhajúc sa, aby krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a teda nezákonné. Žiadosť žalovanej bola riadne prerokovaná orgánom príslušným na jej prerokovanie, teda Prezídiom N. a napadnuté rozhodnutie bolo aj riadne odôvodnené. Dôvody rozhodnutia sú zrozumiteľné, určité a presvedčivé, ako aj to, že správna úvaha je riadne vysvetlená. Podľa názoru krajského súdu, notársky poriadok v ustanovení § 15 ods. 2 umožňuje notárovi si určiť úradné hodiny na výkon činnosti aj mimo sídla úradu v rámci obvodného súdu prvého stupňa, do ktorého bol notár vymenovaný, avšak takéto určenie úradných dní mimo sídla úradu je zásadne podmienené súhlasom N.. Rozhodnutie o súhlase s výkonom činnosti notára mimo sídla úradu v rámci obvodu súdu prvého stupňa je vecou úvahy Komory, a preto na takýto súhlas nemá notár právny nárok. Aj preto krajský súd môže preskúmať napadnuté rozhodnutie len do rozsahu, či žiadosť žalobkyne bola riadne prerokovaná orgánom príslušným na jej prerokovanie, či bol výsledok prerokovania žiadateľovi oznámený a odôvodnený. Preto pokiaľ orgán príslušný na prerokovanie žiadosti žalobkyne o určenie úradných dní na vykonávanie činnosti mimo sídla v rámci obvodu súdu prvého stupňa neudelí, ani krajský súd nemôže názor Komory prejedikovať a takýto súhlas nemusí byť automaticky udelený. Krajský súd preto dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto žalobu v zmysle § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že v preskúmanom rozhodnutí žalovanej neboli jasne resp. vôbec zdôvodnené úvahy, ktoré viedli žalovanú k takému rozhodnutiu. Jediná argumentácia spočívajúca v tom, že v mieste, kde mala žalobkyňa záujem o otvorenie notárskeho úradu, už jeden notársky úrad existuje, sa javí podľa jej názoru nelogická a ťažko odôvodniteľná. Rovnako podľa jej názoru tento dôvod odporuje aj zákonu, keďže sa pri regulácii počtu notárskych úradov vychádza z počtu úradov v rámci obvodu súdu prvého stupňa. Pričom dotvorením k notárskemu úradu by sa ich počet nezvýšil. Ďalej uviedla, že žalovaná nedostatočne, resp. vôbec nezistila skutkový stav veci, ktorý mal byť podkladom pre správne rozhodnutie. Z tejto nedostatočnosti vychádza aj tvrdenie, že v meste S. je jeden funkčný notársky úrad, prinajmenšom nelogické, nakoľko v iných porovnateľne veľkých mestách sú funkčné viaceré notárske úrady. Napadnuté rozhodnutie žalovanej je preto nepreskúmateľné a to aj z toho dôvodu, že krajský súd sa nevysporiadal s tým, či nedošlo aj k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobkyne. Súd prvého stupňa podľa názoru žalobkyne náležite nezistil skutkový stav potrebný na vydanie rozhodnutia, čo taktiež považuje za samostatný odvolací dôvod. Nedostatok dôvodov potrebných na prijatie rozhodnutia považuje žalobkyňa za samostatný odvolací dôvod, nakoľko jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zmenil tak, že v plnom rozsahu vyhovie jej návrhu resp. ak odvolací súd nevyhovie jej návrhu, tak žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (ďalej len „Notársky poriadok“) notára vymenuje minister na základe výsledkov výberového konania a to spravidla do sídla v obvode súdu prvého stupňa (§ 15 ods. 1).

Podľa § 15 ods. 1 Notárskeho poriadku, sídlo notára je spravidla sídla súdu prvého stupňa, do obvodu ktorého bol vymenovaný. Iné sídlo v rámci tohto obvodu súdu si notár môže zvoliť len so súhlasom Komory. Postup podľa § 10 ods. 1 tým nie je dotknutý.

Podľa § 15 ods. 2 Notárskeho poriadku, notár si môže so súhlasom Komory určiť úradné dni na vykonávanie svojej činnosti aj mimo sídla v rámci obvodu súdu prvého stupňa, do ktorého bol vymenovaný.

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalobkyňa dňa 26.3.2003 požiadala žalovanú o otvorenie kancelárie mimo sídla notárskeho úradu. Žalovaná odpovedala na žiadosti žalobkyne listom č. 448/2003 dňa 11.4.2003 tak, že jej žiadosť o vydanie súhlasu na otvorenie kancelárie mimo sídla notárskeho úradu a to v meste S. v dňoch streda a piatok od 8.00 hod. do 16.00 hod. bola prerokovaná na zasadnutí Prezídia N. dňa 30.3.2003 a s otvorením kancelárie v meste S. nesúhlasila. Toto rozhodnutie napadla žalobkyňa žalobou na súde, o ktorej bolo rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/94/2003-34 zo dňa 19.2.2004 rozhodnuté tak, že krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovanej zo dňa 11.4.2003 č. 448/2003 zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie pre jeho nepreskúmateľnosť. Preto žalovaná o žiadosti žalobkyne opätovne rozhodovala a rozhodnutím č. OD/4084/2006 zo dňa 20.10.2006 opätovne žiadosti žalobkyne nevyhovela. Svoje rozhodnutie žalovaná odôvodnila tým, že v zmysle § 15 ods. 2 Notárskeho poriadku, „notár môže so súhlasom Komory určiť si úradné dni na vykonávanie svojej činnosti aj mimo sídla v rámci obvodu súdu prvého stupňa, do ktorého bol vymenovaný“, avšak sa jedná o výnimočné prípady, preto Prezídium žalovanej pri svojom rozhodovaní zohľadnilo nielen dôvody žiadateľky t. j. žalobkyne, ktoré vo svojej žiadosti uviedla, ale aj účelnosť tohto kroku, najmä z hľadiska dostupnosti výkonu notárskej činnosti verejnosti, pretože v danom prípade by malo ísť o určenie úradných dní v mieste, v ktorom už má sídlo iný notár, teda výkon notárskej činnosti je verejnosti v tomto meste dostupný. Ďalej poukázala na to, že určenie úradných dní notára mimo sídla svojho notárskeho úradu, do ktorého bol vymenovaný, má zabezpečiť výkon notárskej činnosti v obciach, kde nie je efektívne zriaďovať notárske úrady, ale dopyt po notárskych úkonoch si

v nich vyžaduje ich občasnú prítomnosť. Napokon žalovaná zohľadnila aj skutočnosť, že jeden z dôvodov žiadosti žalobkyne, a to konzultácie dedičských vecí ako súdneho komisára na Okresnom súde v Skalici, odpadol, nakoľko Okresný súd v meste Skalica bol zrušený.

Ustanovenie § 15 ods. 2 Notárskeho poriadku umožňuje notárovi určiť si úradné dni na výkon činnosti aj mimo sídla úradu v rámci obvodu súdu prvého stupňa, do ktorého bol notár vymenovaný, avšak takéto určenie úradných dní mimo sídla úradu je zásadne podmienené súhlasom Notárskej komory SR. Rozhodnutie o súhlase s výkonom činnosti notára mimo sídla úradu v rámci obvodu súdu prvého stupňa je vecou úvahy Komory, a preto na takýto súhlas nemá notár právny nárok.

V prejednávanej veci žalovaná vydala svoje rozhodnutie na podklade zákonom povolenej voľnej úvahy. Pri tomto druhu správnych rozhodnutí správny súd preskúmava len to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP). Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že rozhodnutie musí vychádzať z objektívne zisteného skutkového stavu veci a musí byť odôvodniteľné, prípadne odôvodnené, ak to právna norma vyžaduje, ako aj, že súčasťou preskúmania súdu je i posúdenie, či správne uváženie je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

V prejednávanej veci však námietky žalobkyne nepovažuje odvolací súd za opodstatnené. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žiadosť žalobkyne bola riadne prerokovaná orgánom príslušným na jej prerokovanie, výsledok prerokovania jej bol riadne oznámený a rozhodnutie bolo aj riadne odôvodnené. Správne uváženie žalovanej bolo podľa názoru odvolacieho súdu aj logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 15 ods. 1, 2 Notárskeho poriadku vychádza z toho, aby výkon notárskej činnosti bol zabezpečený v miestach a sídlach, do ktorých boli notári Ministerstvom spravodlivosti SR menovaní, pretože vytvorenie notárskych úradov Ministerstvom spravodlivosti SR v jednotlivých sídlach malo za cieľ poskytovať výkon notárskej činnosti sústavne a pravidelne v týchto sídlach, čo v danom prípade by pre mesto H. nebolo dodržané, nakoľko dva dni v týždni by túto notársku činnosť v meste Holič nikto nevykonával, v prípade, že by bolo žiadosti žalobkyne vyhovené. Uvedené odôvodnenie rozhodnutia je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení, keďže žalobkyňa si sama podala žiadosť o vymenovanie za notárku do sídla obvodu súdu prvého stupňa so sídlom v H., do ktorého bola vymenovaná a v ktorom svoju činnosť, t. j. v H., aj vykonáva. Žalobkyňa má ďalej možnosť postupovať podľa § 9 ods. 2 Notárskeho poriadku, čo jej žalovaná vo svojom rozhodnutí aj uviedla. Nedošlo preto k zásadu do práva, právom chránených záujmov žalobkyne, ako to namietala vo svojom odvolaní. Odvolací súd napokon poukazuje na to, že nebolo povinnosťou súdu nahradiť použité správne uváženie svojim vlastným.

Nepochybil preto krajský súd, keď potvrdil napadnuté rozhodnutie žalovanej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobkyne nepriznal ich náhradu, pretože nebola v tomto konaní úspešná a žalovanej preto, že jej z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. júla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth